

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

עלון מס' 1474
י"ט בשבט תשע"ו, 29/1/16

פתיח

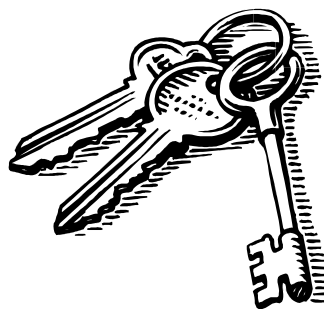
לאחרונה אני מבחין בכלבים משוטטים, שניים כמדומני, המסתובבים באזור קרית החינוך שלנו, ותוהה האם הם שייכים למישהו. מראם המוזנח משהו של הכלבים, מלמד שככל הנראה פלוני השליך אותם אל לב החצר הקיבוצית, מתוך אמונה שמישהו יחוס עליהם ויאמצם לחיקו. אז בינתיים זה לא קורה. גם נושא ריבוי הטבעי הבלתי מבוקר של טוסינו מחייב מחשבה, האם עלינו להגביל את הילודה, האם ניתן לשמור על איזון וכיצד לעשות זאת בדרך מתחשבת? סתם שאלות שמנקרות בראשי אבל לא ממש מדירות ממני שינה.

ועדת הביקורת הוקמה די מזמן, אבל עד היום לא פירסמה לציבור, ולו דוח אחד על פעילותה, למעט הודעה של המזכיר, על כך שאושרה לוועדה תוכנית העבודה שהגישה. לא פורסם לציבור מי הוא מבקר הקיבוץ, מה הם נושאי הביקורת הרלוונטיים ולא הוגש ולו דוח ביקורת אחד. ואם אני טועה וכן נעשה- הדבר חמור שבעתיים, משום שעבודת הוועדה חייבת להיעשות בשקיפות מלאה תוך יידוע הציבור ושיתופו, אם מעל דפי העלון או בכל דרך אחרת שתבחר, ובל נשכח שהיא כפופה ישירות לאסיפת הקיבוץ.

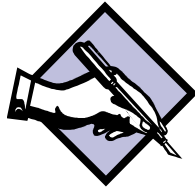
ועדת הביקורת לא צריכה להתעטף אחרי מסך של חשאינות ולא להיוותר במחשכים. נהפוך הוא. עבודתה מחייבת יידוע הציבור שבחר בה, ואם היא לא עושה כן - היא חוטאת לטעמי לשליחותה.

עלון זה מופיע בעיצוב נטול טורים לראשונה מאז ימי גשר, האמת גם לנו כעורכים קשה להתרגל לגירסה הדיגיטלית, מקווים שגם לכם הקוראים הדבר לא יהווה קושי גדול מידו. קוראי המהדורה הדיגיטלית יוכלו להנות מאיכות צילומית ללא ספק טובה בהרבה מהגירסה המשוכפלת, וההבדל בין הגירסאות הוא חד-חד משמעי.

ובלי תודה גדולה לברכה פונדק שנתנה כתף חמה ואוהדת וסייעה בעיצוב העלון לא יכולנו לברך על המוגמר.

חג שמח!
אבנרון

ממנהל הקהילה

ט"ו בשבט הוא מועד של התחדשות. חג של מאבק בין הקור, היום האפור והלילה הקצר לבין היום המתארך, האביב שבפתח על הצמיחה והפריחה שבו. לרגעים, כשמתבוננים אל הרי סירין במערב, לשוויץ היינו בארצנו. המוני אנשים, נשים וטף התכנסו בחדר האוכל, החזירו עטרה ליושנה. ציינו את טקס ט"ו בשבט כפי שחידשה הדה אורן שלנו את קבלת החג ע"י מקובלי צפת החל מהמאה ה-16 שנקראה "סדר ליל שמחת האילנות". הם נהגו ללבוש ביום זה בגדי חג, לקשט את השולחנות בפרחים ובענפי הדסים ולערוך אותם עם שפע פירות ארץ ישראל ויין. לאורך דורות, נעזרו המקובלים בדרך התפתחות האילן, כדי לתאר עבורנו את התהליך שעובר האדם - מתחילת דרכו ועד שהוא מגיע אל השלמות. משהו מזה אימצנו.

התרגשתי לראות את חזרתו של דור הסבים והסבתות שמילאו את חדר האוכל מלווים נכדיהם, ילדי ילדיהם-בני הקיבוץ ששבו לחיות כאן עימנו - מי בהרחבה, מי בקיבוץ - מי כחבר ומי כתושב. זה ממלא אושר, הם ועימם המוני משפחות צעירות ובוגרות מההרחבה שאיתנו. ציבור רב גוני שחוגג גם את היחד.

בשבת ניטע שדרה לצד מדרכת השילוב. נצל בשדרת ינבוטים את העורק הראשי שמחבר בינינו, אותנו. ואז, נצא אל דרך אבנר (לזכרו שלאבנר אלתר, בנם של שאול ורוחליה שנהרג באסון המסוקים ב-4/2/1997) ונבשל שם מלקט צמחי בר שנאסוף. בימים אלה הגישו חברים את מועמדותם לוועד הנהלת 'נוף אשדות'. בסופו של תהליך 11 מועמדים הגישו את מועמדותם, כמספר החברים המכהנים עפ"י התקנון. יש בהם שהציגו מועמדותם לכהונה שנייה. אני רואה בכך ברכה. נפגשתי עם המועמדים, שוחחנו על המשימות העומדות בפנינו ב-2016.

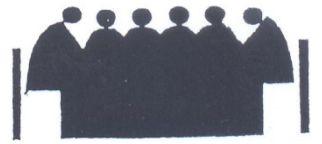
אני כל כך שמח שנוצרה חבורה שרואה אחד - רואה 'נוף אשדות', רואה אשדות, רואה קהילה, אחת, משותפת.

שיהיה לנו בהצלחה.

שבת שלום ונטיעה שמחה!

דורון

מפרוטוקול מועצת קהילה 1.16 מתאריך 13/1/16

1. לקראת תקציב 2016

בעקבות אי אישור תקציב הקהילה קיימנו שתי אסיפות השיח:
צויין שהאסיפות היו חשובות. חברים ביטאו דעות לכאן ולכאן.
תובנות ומסקנות:

- חייבים להגדיר עכשיו תקציב לשנת 2016. אי אפשר לעבוד ללא תקציב.
- ב-2016 נבחן את שאלת התקציב בראייה רב-שנתית - אנו בוחנים לקחת יועץ ארגוני כדי להתמודד חברתית עם מגוון התפיסות והצרכים במסגרת תקציב רב-שנתי.

אושרה חלופה לקיצוץ רוחבי (מצומצם בתחומים פרטניים).
יובא לאסיפה ולקלפי.

1. מבנה מועצת קהילה

- הצעה - 4 בעלי תפקידים, 7 נציגי ציבור.
משוריין- מזכיר, מנהל עסקי קהילה
בהחלטה בהתאם לממלאי התפקידים, חברי הקיבוץ - מקרב מנהל רווחה,
מנהל קליטה, מנהל תשתיות, מנהלת מש"א.
מוזמן- יו"ר.
אמירות:
- לא לצמצם את נציגי הציבור. 11 נציגים + 4 בעלי תפקידים. יש חשיבות עליונה שיהיו כמה שיותר נציגי ציבור.
 - מספיק שני ממלאי תפקידים.
 - קשה למצוא אנשים שיסכימו להיות במועצת קהילה.
 - חברים שעובדים בתפקידים מרכזיים במערכת צריכה להיות להם אמירה בקהילה והזדמנות לדיאלוג חופשי עם נציגי הציבור.

הוחלט – מאושר 11 נציגי ציבור + 4 בעלי תפקידים

רשמה: אתי

ערך: דורון

פרוטוקול אסיפת אשג"ח מס' 0116

שם האגודה : **אשדות יעקב איחוד**

תאריך האסיפה : 6/1/16

מספר חברי האגודה ליום האסיפה : 203

מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה : 37

על סדר היום:

1. על סדר היום:

שיח בנושא תקציב 2016 לפני הצבעה חוזרת. החלטות: לא התקבלו.

פרוטוקול אסיפת אשג"ח מספר 0216

שם האגודה : **אשדות יעקב איחוד**

תאריך האסיפה : 20/1/16

מספר חברי האגודה ליום האסיפה : 203

מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה : 48

על סדר היום:

1. אישור התקציב 2016.
2. לקראת שיוך דירות - הנושא: השימוש בדירה שתתפנה מהחבר הבודד (בשל יציאה לבית סיעודי, פטירה וכו') לפני השלמת רישום הדירה על שם החבר במינהל:

 - מקבלת החלטת אסיפה ועד יום קבלת ההחלטה (שיוך קנייני): הדירה אינה מועברת לקיבוץ או לחבר אחר. הדירה עומדת לרשות הקיבוץ בלבד (שייחנה מפירות ההשכרה)
 - לאחר יום קבלת ההחלטה (שיוך קנייני): ינהגו כפי שיוחלט בהחלטה.

החלטות:

1. אישור תקציב לשנת 2016 - הוחלט – מאושר, מועבר לאישור בקלפי.
2. לקראת שיוך דירות - הוחלט – מועבר לאישור בקלפי

קיבוץ אשדות יעקב איחוד - ועדת הקלפי

קלפי בקיבוץ נען

פרוטוקול הצבעה מיום 22/1/16

מספר חברי האגודה ליום ההצבעה : 203

מספר החברים המשתתפים בהצבעה : 145

קולות פסולים : 0

קולות כשרים : 145

הצעת ההחלטה:

אישור תקציב קהילה לשנת 2016

תוצאות ההצבעה:

רוב בעד אישור תקציב קהילה לשנת 2016

קיבוץ אשדות יעקב איחוד - ועדת הקלפי - פרוטוקול הצבעה מיום 22/1/16

מספר חברי האגודה ליום ההצבעה : 203

מספר החברים המשתתפים בהצבעה : 140

קולות פסולים : 2

קולות כשרים : 138

הצעת ההחלטה:

שימוש בדירה שתתפנה מהחבר הבודד (בשל יציאה לבית סיעודי, פטירה וכו') לפני השלמת רישום הדירה על שם החבר במינהל:

- מקבלת החלטת אסיפה ועד יום קבלת ההחלטה (שיוך קנייני): הדירה אינה מועברת לקיבוץ או לחבר אחר. הדירה עומדת לרשות הקיבוץ בלבד (שייחנה מפירות ההשכרה)

- לאחר יום קבלת ההחלטה (שיוך קנייני): ינהגו כפי שיוחלט בהחלטה.

תוצאות ההצבעה: ההצבעה נפסלה מאחר והקולות הפסולים יכלו להטות הכף.

צוות קלפי.

בעסקי הקהילה

עתיד בריכת השחיה - למרות מזג האוויר הסגרירי ששורר בחוץ התחלנו לטפל בבריכת השחייה כשברקע מחשבות האם לפתוח את הבריכה או לא לפתוח אותה לעונה הבאה.

קיבלנו השבוע הודעה מהמועצה האזורית על תוספת עלויות שלא היו עד השנה ויהיו בשנת 2016 :

ארנונה - 63,240 ₪ בשנה (יתכן שתהיה הנחה מסוימת)

אגרת ביוב 21,000 ₪ בשנה (על פי צריכת המים)

עלויות אלו הן בנוסף ל-150 אש"ח בקירוב, שהקיבוץ הוציא השנה, שהם הפער בין ההכנסות להוצאות.

בנוסף לכך הקיבוץ כבעל הבריכה אמור להשקיע 60 אש"ח לשיפור חדר מכונות והבאת המים לתעלות הגלישה.

במצב הנוכחי הקיבוץ לא יכול להפעיל את הבריכה - אנו מחפשים כרגע חלופות הכוללות

- אי-פתיחת הבריכה
- הכפלה של העלות למינויים
- הפעלת הבריכה בחודשים יוני, יולי ואוגוסט בלבד
- וגם חלופות נוספות
- את הצעות להחלטה נביא בפני הפורומים המתאימים.

שירותים טכניים - בעיקר מסיבות של חסכון בעלויות רנה הוימן סיימה את עבודתה בשירותים הטכניים לאחר 14 שנות עבודה - לרינה נשארו מספר משימות מאוד מוגדרות. במקרה הצורך יש לפנות ליוסי בן פורת לקבלת שירות.

נוי/חצרנות מסיבות של חסכון בהוצאות הועד המקומי, הוקטנה משרתו של דובי שושני לארבעה ימים בשבוע - רמת השירות (פינוי הגזם) לא אמורה לרדת אבל יתכן שיהיו קצת בעיות. אבקש לקבל זאת בהבנה.

כביש ליד מכולות האחסון - בעקבות דרישות חדשות של השירותים הווטרינריים, הכביש בין הלולים למכולות האחסון ייסגר לתנועה. חברים ותושבים שיש להם מכולות בתוך הקטע הסגור מתבקשים לפנות לשאול לקבלת מפתח בעת הצורך.

חדר אוכל - למרות השמועות שמסתובבות בחצר ולמרות שכבר כמעט פברואר אין עדיין החלטות של שיטת הפעלת חדר אוכל והחלפת הקבלן המספק מזון. ביקשתי מ'נהרא' וקיבלתי מהם תשובה חיובית, לקבל אחריות על חדר אוכל לשלושה חודשים נוספים - ובשלב זה ממשיכים לאכול באותה שיטה של עד היום כאשר ספק המזון הוא מטבח אפיקים. במקרה של צורך בשינויים והחלטות - אלה יובאו לדיון.

שבת שלום,
שאול אלטר

יעדי מש"א לשנה הקרובה

ט"ו בשבט הגיע, והשמיים מורידים עלינו גשמים מבורכים. השקדיות טרם פרחו, אבל עוד מעט הכל יוריק ויפרח, ובימים פחות גשומים גם נוכל ליהנות מהפריחה הזאת, להריח ולטייל בה. וגם אצלנו מתחדשים, התקציב אושר. אפשר לצאת לדרך, להתחיל את השנה החדשה, לקדם את התהליכים ששמנו לנו למטרה. בתכנית מש"א שאושרה במועצה המתאמת לפני כחודש, אושרו מטרות אותן הצבתי – הצבנו (צוות מש"א) לנו לקדם.

אחד הנושאים הבווערים, הם **השתלבות הצעירים בענפים** ובעבודה בקיבוץ, בתפקידי מפתח לעתודה של ניהול הקיבוץ. **יונתן אלטר, משה אריאלי ועודד גפני**, נתנו דחיפה נוספת, ולנושא ניתן דגש משמעותי. הוקם צוות הכולל אותי (מש"א), אודי- רכזת צעירים, זוהר - רכזת קליטה ואת עודד ומשה. כבר התחלנו לבדוק את המצב הקיים בקיבוצים אחרים, נפגשנו עם אנשים, הקשבנו - בעיקר למדנו. נראה שאנחנו לא הקיבוץ היחיד שמצוי בסוגיה הזאת ושמעוניין לעסוק בה, וכרגע אין הרבה קיבוצים מתחדשים שמיישמים מודלים כאלה ואחרים של שילוב הצעירים.

הדור הוא דור אחר, רוצה דברים אחרים, הציפיות הן שונות ואנו נצטרך לאבחן את הציפיות, את הגורמים שבגינם נצליח לשלבם בעשייה בקיבוץ. לצוות נצרף עוד שני צעירים שיביאו את הקול, ייצגו, ולאחר מכן יוכלו לעזור לנו לקדם תכנית שכזאת. דבר נוסף שחשוב לדעתי לקדם בקיבוץ, הוא נושא **הפרישה**, ובעיקר הליווי של תהליכי הפרישה של חברי הקיבוץ. בשנה הקודמת עבדנו על נוהל פרישה לפנסיה שחשוב לנו ליישם בצורה תהליכית, על ידי דיאלוג עם החבר, הקשבה לצרכים שלו ושילוב בין צרכיו וצרכי הקיבוץ – הענפים. אני וצוות מש"א, שותפיי לבניית הנוהל, חושבים שהכרחי וחשוב ללוות את הפורשים לפנסיה. אחד הכלים הוא למידה של דרך חיים קצת אחרת, שונה, וזאת על ידי קורס המקנה ידע, כלים ומיומנויות, לפני או במהלך היציאה לפנסיה. בשיתוף עם ממת"ק אנו בתהליכי הקמת קורס של בין 5-6 מפגשים..

להלן הפרטים:

סדנת "התחלה של חיים חדשים":

המפגשים

1. הזדמנויות חדשות - פנאי, התנדבויות ותעסוקה אלטרנטיבית
 2. זכויות בביטוח לאומי
 3. כלכלת המשפחה – עמותת פעמונים
 4. אורח חיים בריא
 5. קשר משפחתי
- המפגשים יכללו הרצאות של אנשי מקצוע בתחומים השונים
 - משך כל מפגש כשעתיים
 - המפגשים יתקיימו במייסדים בימי רביעי בשעה 17:00
 - הסדנה תתקיים במספר מינימום של נרשמים
 - המפגשים יתקיימו אחת לשבועיים אחה"צ (17:00) במייסדים החל מחודש מרץ (תאריכים מדויקים ימסרו בהמשך).

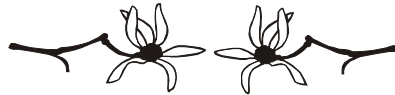
חברי קיבוץ המעוניינים לקחת חלק בקורס, יכולים לפנות אלי. הקורס ימומן על ידי הקיבוץ (יתכן ותהיה השתתפות עצמית סמלית).

במהלך חודש פברואר, יצאו **מנהלי ואחראי תחומים בענפי הקהילה ליום גיבוש ולמידה**, מטרתו של היום הזה, להוקיר את עבודתם, להעניק הנאה כייף וגיבוש, וגם לייצר למידה ולהקנות מיומנויות שונות.

בהזמנות זו, אני רוצה לאחל **לזוהר יחיאלי** בהצלחה בתפקיד החדש כרכזת איכות חיים - מדובר בתפקיד משמעותי וחשוב מאוד וזוהר נבחרה למלא אותו. בהצלחה!!!

מאחלת גם לעדה חזן, הצלחה בכל, המשך צמיחה ועשייה בתחומים בהם תבחר. עשית עבודתך נאמנה לאורך השנים, נתת לאחר מעצמך, ועכשיו הזמן לתת לעצמך ... מאחלת לכולכם ט"ו בשבט שמח, המשך גשמים חזקים וטובים, לכנרת, לאדמה, לעצים, ולנו... חג שמח!

סמדר מטלון בירגר

פרויקט האנדרטה בא אל סיומו

בשעה טובה הסתיים פרויקט שידרוג האנדרטה לזכר הנופלים. נעשו תיקוני בטון ע"י אומן, הוחלף קו החשמל וכן בתי הנורות וכולן דולקות בלילה בגוון אחיד, הותקן תורן יותר גבוה במיקום יותר נכון ונתלה דגל ישראל חדש; הוצב מתקן חדש לאבוקת האש שיצבע בשחור, וגולת הכותרת החלפת השילוט הישן בשילוט חדש בטכנולוגיית לייזר חדישה עם רקע שחור מבליט המבטיח הישרדות לטווח ארוך בתנאי האקלים שלנו.

תודה מיוחדת לשאול אלטר על הניקיון היסודי של אתר האנדרטה כולו.

כולי תפילה, שאתר האנדרטה המשודרג לזכר הנופלים, יהוו במה לימי זיכרון ולאירועים תרבותיים וחברתיים מתבקשים.

שילוט לבית העלמין

הוזמן שילוט לבית העלמין בסגנון של השילוט הקיים. חלק מהשלטים יורכבו על בסיסים קיימים לאורך כביש הכניסה שחוצה את הישוב משער הכניסה עד לוג. חלק נוסף מותאם למיקום הנדרש. סה"כ 5 יחידות. מחיר השילוט הוא על בסיס מחירים שהוסכמו בעת ההזמנה הגדולה. מועד האספקה וההתקנה תוך 3 שבועות.

משה אריאלי

הנגריה לאן??

הנגריה הוא מבנה מאורך, 720 מ"ר גדלו, שחלקו (הדרומי) עשוי לבנים אדומות ואילו חלקו האחר עשוי קירות בטון. הפינה הכי צפונית הבנויה עץ, שימשה בזמנו כמחסן חמרי הדברה. מעליו גג פח ישן ודולף, שלא הוחלף מעולם, תחתיו רצפה עקלקלה, שינקה לתוכה הרבה ניחוחות היסטוריה. על פי רישומי הארכיון נוסדה נגריית אשדות ב-שביעי לפברואר 1935, הווה אומר לפני 81 שנים בדיוק (3 שנים לאחר חניכת מפעל החשמל של רוטנברג בנהריים)- אחד מתוך שלושה מבני מלאכה שאחד שימש את מפעל המיצים 'אשד' (שופץ ומשמש היום כמסגריית 'לוג') ומבנה המסגריה הישנה שפורק לפני שנים רבות. בניגוד לשני 'אחיו', שומר מבנה הנגריה עד היום על ייעודו המקורי. אך אליה וקוץ בה. היום נדרש מכל מפעיל, רשיון עסק תקף, הארנונה הולכת ומתייקרת משנה לשנה, ואחזקת מבנה בסדר גודל כזה ראויה

לבחינה מדוקדקת. עמית אורלנד, המנהלת העיסקית, וזו שאחראית מתוקף תפקידה גם על המבנה הזה, מציינת שאחזקת מבנה הנגריה במצבו העכשווי, יקרה ובלתי משתלמת כלכלית לאשדות, ולכן אני בוחנת חלופות שונות. בשלב זה, המבנה מיועד להשכרה, אך בתנאי שמשכיר המבנה ידאג להחלפת הגג הדולף והרצפה (אשדות לא תעשה זאת על חשבונה) שהם תנאי הכרחי לקבלת רשיון עסק. צריך להבין שבמצבו הנוכחי של המבנה, אנחנו (כלומר אתם, כל אחד מכם!) מוציאים כסף מהכיס, ואני כמנהלת עסקים איני מוכנה לכך. ולכן, במידה ולא יימצא שוכר או שוכרים שיאותו להשקיע מכספם במבנה, אמליץ לפרק אותו, עם כל הצער שבדבר. אם אנשי אשדות יחשבו אחרת, מכל סיבה שהיא, וזו זכותם, יצטרכו להגיד מהיכן יבוא הכסף. **זוסייה פלדמן**, שלמד נגרות בשעות הפנאי, הבין את הפוטנציאל שטמון במקום הלא מנוצל, ולאחר שיצא לפנסיה מאגד, הפך אותו מנגריית שרות לעסק שמייצר רהיטים החוצה - מהפכה תפיסתית בכל קנה מידה. לשם כך, פונה המבנה מהציוד הישן והבלוי, ונרכש עבורו ציוד נגרות מודרני. הפריחה המחודשת הביאה למקום לקוחות חיצוניים, וזוסייה, בעזרת נגר שכיר (ומיכאל בן ארצי שהמשיך לתת לחברים שרותי תחזקה) לקח על עצמו עבודות נגרות ללקוחות פרטיים. מפאת גילו המתקדם (שמונים פלוס) ומצבו הבריאותי, לא יכל זוסייה להמשיך לאורך זמן, והעביר את שרביט הניהול לשרהליה רוזנבלום, שהתמחתה בעיצוב מטבחים. התחרות מול נגריות חיצוניות, לא הותירה רווחים רבים, ולאחר שנים אחדות של בחינה, החליטה הנהלת המשק לסגור את הפעילות ולהשכיר את המבנה כעסק חי. **יוסי הנשר** המתגורר בטבריה, עבד בנגריית אשדות כשכיר בתקופתה של רוזנבלום ולאחר שהעסק נסגר ביקש לשכור את המקום כעוסק עצמאי, והוא עושה זאת כבר 13 שנים. בעיקרון אני אמור לצאת מהמקום בתוך חודש, מספר יוסי, וזאת בגלל שהמבנה אינו תקני. צריך לעשות שם גג חדש, לעשות רצפה חדשה, חשמל חדש- משהו באזור המאה אלף שקל. אם היה לי כסף, הייתי לוקח את המבנה הזה, מחלק אותו לארבע חמש יחידות ומשכיר כל יחידה בכמה אלפי שקלים לחודש. יש לי בקרוב ישיבה נוספת עם המנהלת העיסקית (עמית אורלנד) ואציג בפניה את הרעיון. בימים אלה אני מנהל מו"מ על השכרת מבנה הנגריה של אשדות מאוחד ואם זה יוכתר בהצלחה אעביר לשם את הציוד ואתחיל לעבוד. אני מכיר את האוכלוסייה כאן בעמק הרבה שנים. חברה טובים, נאמנים. אוהב את השקט. ברוך השם מתפרנס בכבוד ולא מתלונן. שקלתי לצאת החוצה ולעבוד כשכיר, אבל תשמע, זה קשה. פה אני עצמאי, אף אחד לא מגביל אותי בזמנים. אתה בא מתי שרוצה סוגר מתי שרוצה. בנגרות, כמו בכל מקצוע, ישנם גלים. עכשיו התקופה קצת חלשה (למרות שיש בניה במאוחד) אבל יבואו ימים יותר

יפים. ליוסי ארבעה ילדים: בת בכורה (24) לומדת אדריכלות בניה שנה שניה בטכניון ואפשר שתשתלב איתי בעבודה, יש לי בן בצבא קבע, בן נוסף בשרות סדיר (חטיבה 7) ובת שמיניסטית.

חזרה למקורות. הנגריה של פעם היה ענף רציני ביותר שהעסיק קרוב לעשרים איש! בתוכם שתי נשים - חנה זינגר ודוניה עוז, שיצר עבודות עבור הבית וגם החוצה. הערך הכספי של יום העבודה בנגריה, היה אז הכי גבוה במשק, סיפר אליהו שימרון ז"ל, שגוייס לנגריה בעל כרחו כי מישוהו הלשין שאביו היה נגר. עשינו בבית את כל עבודות הנגרות בתנופת הבניה של דלהמיה, נזכר שימרון, בראיון שנתן לעמליה דיין, אך מאחר והיתה זו נגריה יחידה בעמק הירדן עשו בה עבודות נגרות גם עבור שאר קיבוצי העמק, ואם לא די בכך, עבדה הנגריה גם עבור משטרות שהקים באותה תקופה הצבא הבריטי, ואפילו עבור עבר הירדן (אירביד). אחת ההתמחויות הייחודיות של נגריה אשדות, היתה בתחום ריהוט בתי כנסת. את הרהיטים היו מייצרים בבית, ואז נוסעים להרכיב אותם, ומפאת עומס העבודה, היו המרכיבים מגיעים הביתה רק בסופי שבוע.

אליהו שימרון זוכר שערב הפילוג החליטה הנהלת בית הספר, שרובה היתה מפ"מניקית, לשבץ בתוכה גם מפא"יניק לרפואה, וכך הפך שימרון למורה לנגרות של הכיתה בה למד גם בנו, דן שומרון לימים הרמטכ"ל, והתלמידים הוכשרו לייצר דברים בעלי ערך. את מקומו של שימרון בניהול, תפס **יוסף בורשטיין**. אליהו ויכה סיפר בראיון עם עמליה דיין שאת כל ריהוט הבית ללא יוצא מן הכלל עשו בנגריה המקומית: בתי חברים, בתי ילדים בתי ספר. היינו צריכים, מעיד ויכה, להמציא שוב ושוב את הגלגל כי לא היתה שבלונה ולכן עבור כל כורסה או שולחן היה צריך לייצר אב טיפוס. ימי עיון לנגרים לא היו אז בנמצא והתורה עברה מאחד לשני. באותם ימים הכל עבד בסטנדרט אחיד, ממשיך אליהו ויכה, ואם מישוהו רצה שנבנה עבורו כווננית מעט שונה בצורתה או מידותיה, עבורנו הנגרים זו היתה משימה כבדה מאד.

עץ היה אז חומר יקר במיוחד, הוסיף בורשטיין, ולכן צריך היה להשתמש בו בתבונה ולחסוך. לפני מלחמת העולם השניה היו מייבאים עץ מפולין שהוא חזק יותר מהאורן הסקנדינבי. מאוחר יותר התחלנו לעבוד עם עץ מזרח תיכוני שהיה מגיע בצורה גולמית ולא בלוחות, והיה צורך לעבד אותו בצורה מסויימת כדי שיצא ממנו חומר טוב וגם הרבה. ידע ספציפי זה, מוסיף בורשטיין, הביא לנגריה אשדות יתרון יחסי על פני נגרות אחרות ואיפשר לה לזכות בנתח לא מבוטל של עבודות

מקצועיות, למשל הכנת החומר לחומה של קיבוץ חמדיה (שקם בימי חומה ומגדל) וכן את מגדלי השמירה לאורך גדר הצפון. כשהיה צורך להקים את תקרת בית קרפ, נזכר אליהו שימרון, הציע אדריכל המבנה למסור את העבודה לגורם חיצוני. אליהו קם על רגליו האחוריות ויצר דגם משלו, ובסופו של דבר (והרבה בזכות כישוריו האומנותיים של אריק קורן) ניתנה העבודה לנגרית אשדות שעמדה בה בהצלחה רבה. שמות נוספים שעבדו בנגרית אשדות המיתולוגית: משה גלעד, משה גור ודב גפני, שעסק בעיקר בתיקונים. מאוחר יותר הצטרפו 'החבתן' מיכאל בן ארצי 'בוגר אשד' וגן הנוי וזוסייה פלדמן.

'האם תהפוך הנגריה של אשדות לחלק מעולם הולך ונעלם?' תהתה עמליה דיין, בסייפא לראיון המעניין שקיימה עם נגרי אשדות בשנת 91, וזאת נוכח מבנה שהיה אז צעיר יחסית (55) ובינתיים כבר מלאו לו שמונים.

אז כמו שאומרים בידיש: ימים יגידו.

אבנרון

תפילת האילן - תרגום דידי מנוסי

אני המסיק בקרה את ביתך
ואני אבוקה בלילות חשכה.
אני הוא הצל ביום קיץ לזהט
ואני המשען לישיש הצועד.
ואני המניב את הפרי המבחר
למען תרוה את גרונך הנחר
ובצאתך לפרנס משפחה מחכה
אני חץ וקשת ואני החכה.

כי אני הקורה שהקימה בקתה
ואני השלחן ואני המטה
ואני הסף ואני המשקוף
ואני הידית שהפכה למנוף
ואני הגלגל ואני הקרון
ואני הארון למסע אחרון.

משום כך, אדוני העובר והשב,
אל תפגע בי לשוא,
אל תפגע בי לשוא!

תרבות אשדות – עושים קהילה

עושים הרבה קהילה....

גינה קהילתית

הגינה שלנו יפה וירוקה, והמשפחות נהנות מירקות טריים ועסיסיים. בשבת האחרונה ערכנו בגינה מפגש משפחות. קצת עישבנו, קטפנו את יבולנו, שתינו תה חם ובעיקר נפגשנו!

ט"ו בשבט

סדר ט"ו בשבט – השבוע חגגנו את סדר ט"ו לפי המסורת שהייתה נהוגה באשדות בשירה, קריאה וריקודים בניצוחה של שרה'לה שרון ובהנחיית עליזה ברקאי. תודה רבה לכל מי שתרם להצלחת ערב זה - לצוות החג בניהולה של סיוון רוביו, שרון שוחט ונתי דביר, לכל המתנדבים שעזרו בסידור, עריכה וקישוט חד"א, לצוות הפירוק, לחברת הילדים שהקימו את הבמה, לילדי כיתה ז' שחילקו את הפירות היבשים, וכמובן לכל המשתתפים ולכם הקהל שהגיע – תודה גדולה!

ומוסיף יונתן אלתר:

"כמו לפני שנות אלף בקיבוץ" כך כתבה נעמי שמר בשירה "בהיאחזות הנח"ל בסיני". כך הרגשתי בחדר האוכל בסדר ט"ו בשבט 2016, אותה שרה'לה שרון שניהלה אותו כמו לפני שנים רבות, אותה עליזה ברקאי שהנחתה אותו לפני הרבה שנים, אותו נועם שוחט שמגביר אותו כבר שנים, אותם השירים, אותם קטעי קריאה, אותן הברכות על הכוסות, אותם זמרים: דוד אלתר, דובי שושני, רנה הוימן, ברכה פונדק, יונתן, כמעט אותם רקדנים בוגרים, אותה במה ארוכה באמצע חדר האוכל, אותו כיבוד מסורתי של פירות יבשים אותם בקבוקי יין אדום ולבן ובכל זאת היו **חידושים**: ילדי כיתה ז' שחילקו את הכיבוד השתנו, וילדי הגנים, והרקדניות מכיתות ב-ד היו אחרים, הרקדניות של הנעורים היו שנות ובעיקר רוב הקהל, הקהל העצום והקב של קהילת אשדות יעקב שלחלקו זהו סדר ט"ו בשבט ראשון בחייו ולחלקו, כמוני, חוויה שמחדשת נעורים.

היה הרבה רעש של ילדים שכנראה קשה למנוע אותו בהרכב האוכלוסייה הצעירה שלנו שאת חלקו אני מייחס להתרגשות מהפגישה החגיגית הנדירה של תושבי הישוב הזה ויחד עם זה הרבה חגיגיות והרבה התרוממות רוח שלדעתי באה לידי

ביטוי בהתגייסות מסיבית של רבים, לחיסול האירוע, פינוי הכיבוד, והמפות, סידור השולחנות והכיסאות.

תודה לשרהליה שלא נס ליחה, תודה לעדי ולצוות החג!

נטיעות וסיור ליקוט

ביום שבת 30.01, נפגשים בשעה 9:45 במגרש הכדורסל.

נתחיל בנטיעות לאורך "מדרכת השילוב" ומשם נתחלק לקבוצות ונצא לטיול ליקוט צמחי בר ל"מצפה אבנר" בהובלת ישי יחיאלי, הילה סמלסון, עמרי מנטל וגיל אלתר.

מה מביאים: מים להליכה, נעליים, סכינים, מספריים, כפפות, שקית לאיסוף, כלי פלסטיק לארוחה (צלחת, מזלג וכוס - לא ח"פ), ערכת קפה למי שיש, וכמו תמיד - הרבה מצב רוח טוב.

על עצים ומספרים

ישראל היא המדינה היחידה בעולם בה יש היום יותר עצים מאשר לפני 100 שנה.
 בשנת 1901, שנת היווסדה של קק"ל, היו בארץ 14,000 דונם יצר בלבד. בשנת 1942 היו בארץ 35,000 דונם יצר נטוע.
 בשנת 1980 נמח המספר ל-556,400 דונם יצר נטוע.
 כיום - סה"כ השטח המיוצר במדינה הוא 855,663 דונם.
 עד היום נטעה קק"ל, יותר מ-240,000,000 עצים.
 והקימה כ-300 יצרות ברחבי ישראל, בכללם פמאלה מ-10 יצרות קהילתיים.
 ככל שנה נוטעת קק"ל 15-20 אלף דונם בממוצע, בהם קרוב ל-150 מיליון עצים. ל-71% מהישראלים הזדמן לטעת עצץ במו ידיהם במהלך חייהם. 80% מהם הביעו נכונות לנטוע עצץ גם בעתיד.
 אנסיים בתהייה:
 איך זה שרק רק אצלנו בישראל יש חט שבו נוטעים עצים - ויש חט ששורפים אותם...

ט"ו בשבט אה ופורה!

גל לוסקי – מצילה את העולם

ערב שישי 12.02 בשעה 21:00 במועדון בית קרפ

הרצאה מרתקת של גל לוסקי. אישה, ילידת קיבוץ חוקוק (כיום גם מתגוררת שם) המתמחה בסיוע לאוכלוסיות במצבי אסון וסכסוך. בעזרת 1200 מתנדבים שגייסה היא בוחרת להגיע לאזורים הכי מסוכנים בעולם, למקומות הפחות פופולריים, כאלו שלא מקבלים מספיק תשומת לב וסיוע מהסביבה ובמקרים רבים אלו מדינות שחל איסור להכניס אליהם סיוע כי השלטון עוין לאזרחים שלו.

בואו! יהיה חם, נעים ומרתק

טיול מבוגרים – הגלבוע לפני האירוסים

יום שבת, 13.02, מדריכה: חדווה הדר

תכנית:

עליה לגלבוע, מצפה דובי וערן, חידושי האנרגיה - תצפית והסברים על מפעל האגירה השאובה בגלבוע ועל טורבינות הרוח של מעלה גלבוע.

מחצבת השיש של חפציבה

נחל חרוד בין הגשרים - מסלול הליכה [4-5 ק"מ] - מישורי, קל ורובו מוצל... סיום בקניון הבזלת.

מחיר למשתתף: 90 ₪ (המחיר כולל הדרכה ואוטובוס)

הרשמה במייל: tarbut.ashdot@gmail.com או בנייד 050-8651943

רישמו ביומנים:

11.03 – יום האישה, פרטים בהמשך.

25.03 – מסיבת פורים.

1-2.04 – טיול ישובי

שבת שלום,

עדי גל

ארכיון אשדות יעקב איחוד **"רוח כנופיות" בגשר הישנה**

הדברים הבאים הופיעו ביומן 337, מיום 24/2/1937. הם נאמרו במהלך מאורעות תרצ"ו – תרצ"ט, שגם גשר טעמה ממנו. הכתבה נקראת "משיחת הורי ילדי ביה"ס" ובסופה נכתב "המשך יבוא". לא ברור מי כתב אותה. מכל מקום, בכתבה אפשר לראות איך המורים התמודדו עם מה שעבר על הילדים באותה עת. תודה לאירית גל על הקלדת החומר.

"ביום ה' שעבר התקיימה שיחת הורי ילדי ביה"ס. כוונת העובדים בדבריהם לא היתה מסירת דו"ח מפורט על חצי שנת לימודים ומהלך העבודה אלא הערכה כללית וניתוח מצב הילדים בראשית השנה. מה היו הדברים העיקריים שעמדו בפניהם בחצי שנה זו ומה המצב עכשיו. פתחה בשיחה רבקה בניתוח השפעת המאורעות על ילדינו:

לא אתעכב עכשיו על השנה הקודמת ומה הירושה שהשאירה לנו לשנה זו, אולם על מה שאנו מוכרחים לעמוד – מה היתה השפעת המאורעות על ילדינו ומה היתה דמות הילד שלנו בראשית שנת העבודה. מתוך כך נוכל להבין מה היו הדברים שעמדו בפנינו, לקראת מה היינו צריכים לאמץ את כוחותינו ועל מה צריך היה להניח את הדגש.

איני יודעת איך השפיעו המאורעות על ילדי משקים אחרים, אולם עד כמה שהתעניינתי בדבר, מעטים המקומות שהשפעה היתה כזאת כמו על ילדינו. יותר מדי קרובים היו הילדים אל כל מה שהתרחש. החפירות בתוך החצר שלהם. המשמרות בתוך ביתם. היריות התכופות, השכיבה הממושכת תחת המיטה, פרישת השמיכה תחת המיטה עם בוא הערב מתוך התכוננות להגנה עצמית, ההתקפות הקשות על גשר.

ההשתתפות הפעילה בחיפושים אחר התרמילים אחרי כל התקפה, הפגישה הקרובה עם החיילים – כל אלה הוציא אותם עד כדי כך מכל מסלול עד שלא נותרה אצלם כמעט כל חוויה אחרת, שום עניין אחר. כל דרך המחשבה, הכל היה רווי רוח כנופיות, יריות, התנפלויות. זה בטבע בדמם. כל האינסטינקטים התעוררו. פראות פנימית, חוסר שקט ושלווה נפשית. דבר זה השתקף בכל שטחי חייהם. הדבר הקיף כמעט את כולם כקטנים כגדולים. הילד לא יכול היה לעבוד כי יד אחת הרי מוכרחה להחזיק בשלח' – במקל, ולירות 'פיף-פאף'. לא יכלו שני ילדים להפגש יחד מבלי להיפך מיד לכנופיה, למשטרה. המקלות והאבנים לא יצאו מהידיים והקריאות של 'פיף-פאף' לא פסקו מלהישמע בחצר הבית.

ואשר ללימודים – נדהמתי להיפגש עם העובדה שמקצועות לימודיים כאלה, אשר קודם כל כך עניינו אותם והיו אהובים עליהם – הם איבדו כל עניין בהם. לא נשאר אף מקצוע שיהיה אהוב. לא היתה כל סבלנות להקשיב, לקרוא בספר, פיזור נפשי מלא.

הדבר עורר דאגה רבה. צריכים היינו לאחוז באמצעים. ראשית מוכרחים היינו ליצור מצב של עימות בין הילדים ובין המחנכים. לא היתה ברירה אחרת מאשר להשמיע בלי סוף איסורים שקודם התנגדנו לכך. ניסינו להסביר להם ולהשפיע עליהם ושיבינו את ההשפעה שכל זה משפיע על החברה. הסברנו שאמנם אנו מגנים על עצמנו אבל אנו מוכרחים לעשות זאת, לחנך עצמנו להגנה עצמית אבל אף אחד מאיתנו אינו מתכוון להפוך לאיש כנופיה ושודד. אנו ממשיכים חיים אחרים בעבודה ובחברה. הראיתי להם עד כמה הם התרגלו כבר באבן ובמקל ואינם מרגישים כלל שתוך כדי משחק הם באמת פוגעים איש ברעהו ואם לא יפסיקו זאת מיד יקשה עליהם להיגמל מזה אחר כך.

הפסקנו את הביקור אצל החיילים. אספותינו היו מלאות 'אסור ואסור' וכל כך קשה היה הדבר גם לנו גם לילדים.

דבר שני, חשוב יותר מהראשון, השתדלנו 'לתקוף' אותם מיד בלימודים, ליצור סביבם עניין מלא. התכנסות לעבודה נמרצת. אבל זה לא היה קל. ובכן, הדרכים שצריכים היינו לאחוז בהם היו: הפסקת המשחקים הללו, תוכן ועניין רב בלימודים, מאבק בחוסר הסדר ובמהפכה בחדר האוכל. יצירת אוירת עבודה."

שבת שלום,

ערך: שאול ינאי

מזל טוב
 לאת'י ואבנ' רון
 להולדת הנכדה - קרני
 בת להדר ואביב
 מזל טוב למשפחה!

נגיעות מקומיות

יונתן אלטר

חוזר הביתה - אני חושב שצריך לבצע את הקניות בכל-בו המקומי. אולי קצת יותר יקר מרשת סופרים גדולה בעיר השכנה, אבל מאד קרוב לבית. יש ימים שאני קופץ לשם שלוש פעמים באחר צהריים אחד, כי שכחתי את זה, ואח"כ נזכרתי שצריך את זה ואז בדיוק היה חסר לי משהו אחר. ומכיוון שחשבתי שנכון לשמור על האפשרות הזאת לקפוץ ולהשלים את החסר, הבנתי שצריך לשמור על המוסד הזה וכדי לשמור עליו צריך לקנות בו. אלא ששרת הכלכלה המשפחתית הראתה לי שבסופר האזורי, המחירים זולים יותר, הירקות טובים יותר והמבחר גם הוא גדול יותר וכך ביצענו את רוב קניותינו בחוץ ורק אני, לפעמים, הייתי קונה את החסר בכל-בו המקומי ומספר שזה כבר לא חסר. עם השיפורים האחרונים בכל-בו, היא אומרת: זהו, אני חוזרת הביתה, חוזרת לקנות בכל-בו המקומי, פתאום הוא מרווח, הירקות יפים, מדפי הירקות יפיפיים, הלחם טרי, היחס נעים, אם חסר משהו אני מבקשת ומהר מאד זה מגיע, אז קצת יותר יקר, לא נורא, לפחות לא צריך לנסוע. אמרתי לכם שנשלים בסוף.

מחזור - בחירות לראשות המועצה אני מרגיש מחזור. כל המועמדים, הקדימו לי שלום, חייכו אלי חיוך רחב, לחצו לי את היד בחם והראו לי באותות ובמופתים שהם יודעים היטב איך צריך לנהוג ראש מועצה טוב. ואני, כמו נער בן 18 מוקף נערות כולן נאות, כולן נבונות, כולן משכנעות, לא יודע במי מהן אבחר, עם מי מהן הייתי רוצה להזדקן, מי מהן תקיים את הבטחותיה המילוליות...

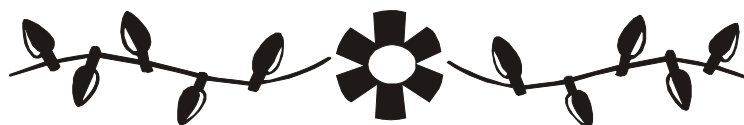
מעבר לפגישות הרשמיות של המועמדים עם מועדון "פעמיים כי טוב" החיזור הזה הביא את המועמדים גם לבתי החברים - חוגי בית. הדסה ואני קיימנו בביתנו שלושה חוגי בית בהם יצא לנו לארח חברי ותושבי קיבוץ שלעולם לא היו אצלנו בבית, והיה ממש כף. חשבתי להציע ל"רכזת השילוב הקהילתי" לקיים חוגי בית בנושאים שונים בבתי החברים: התרבות בקיבוץ, החינוך, התקציב, הספורט, המוזיקה. האמת - הנושא לא ממש חשוב – העיקר שנבקר האחד אצל השני. נארח, נתארח. לדעתי זה יופי של חיבור.

אני לראשות המועצה האזורית - אולי בגלל שזמן רב הייתי פעיל ציבור, אולי בגלל שיש מי שחושב שעשיתי את זה בסדר, אולי בגלל ש... היו שהציעו לי לרוץ לראשות המועצה האזורית. ואני כבר מזמן אימצתי לי את דבריו של רבי חיים מצאנז: "כשהייתי צעיר לימים, סבור הייתי, שאחזיר את כל העולם למוטב. כשהתבגרתי, ידעתי כי יהיה לי די אם אחזיר למוטב את אנשי עירי בלבד. יגעת ימים רבים, ולא עלה הדבר בידי, לאחר מכן אמרתי, לפחות יש בי הכח לקבוע את אורחות החיים של משפחתי ובני ביתי. עתה, משזקנתי, רצוני לתקן את נפשי, שאעבוד את השם באמת, והנה גם דבר זה עדיין לא הצלחתי להוציא אל הפועל."

מדבקת תושב - "הועד המקומי" ניפק מדבקות תושב להדבקה על השמשה הקדמית של הרכב, לזיהוי הרכב הנכנס בשער. ואני שואל את עצמי למה? האמת רעיון המדבקות הוא רעיון וותיק, כששמרנו בשער והיינו בודקים כל רכב שנכנס, והנהג היה אומר: "אני תושב כאן" היינו מרגישים לא נח וחשבנו שמדבקת תושב תעזור בזיהוי ובהכנסת הנהג לקיבוץ. כבר ימים רבים שהשומר כמעט שלא נמצא ליד השער וגם כשהוא נמצא הוא לא פותח את השער אלה מחכה שהנהג יפתח אותו בעצמו או על ידי הטלפון של מי שהוא בא אליו. אז איך פתאום, דווקא עכשיו, נתנו לנו מדבקות? למה?

מוזר - אני לא יודע אם זה החורף או הגיל או משהו אחר בכל אופן, רוב חיי, שבעה ימים בשבוע, אני קופץ מהמיטה מוקדם בבוקר ורץ לעבודה, או מתיישב לעבוד מהמחשב בבית. לאחרונה אני מוצא את עצמי, נהנה להישאר במיטה החמימה, להתכפת (מלשון כפית) עם הדסה, לנהום ולגרגר כמו חתול, לשכב פרקדן, לברר עניינים, להעביר חוויות, להתכפת לצד השני ולהרגיש שכך אני רוצה להעביר את שארית חיי.

יונתן

חדש על המדף

מרותקת / יעל נאמן

"שלום לכם הורי הזולים, אני עוזבת את הבית, כי נמאס לי מהשקרים (מכאן נובע: נמאס לי מכס)" הלכתי, מתישהו אחזור, או שלא. המשפט הזה מכיל את כל הדרמות, המאבקים הסודות והכעסים בתוך המשפחה. (יעל נאמן כותבת הספר "היינו העתיד")

אילו רק ידעו / אדם בת נס

סיפורה של ניקול – אישה, אימא ורעייה, שנאבקת בכל הכוח כדי לממש את החיים. אחרי הפלות רבות נולד לה ילד. וכשבעלה נוטש אותה לטובת צעירה ממנה היא מצליחה לשקם ולבנות את ביתה החדש. סיפור על התמודדות ומאבקים נפשיים; על בחירה בין השקר הכובל ובין האמת המשחררת.

להרוג את האחד / קזואקי טאקאנו

גיונתן יגר, יוצא הכוחות המיוחדים של הצבא האמריקני מתבקש על ידי מפקדיו לעמוד בראש צוות שייצא למשימה סודית ביותר בלב הגיונגל של קונגו. הוא מקבל עליו את המשימה בגלל התגמול הכספי הגבוה שמהווה את האפשרות היחידה להציל את בנו בן השש החולה במחלה גנטית חשוכת מרפא. ואז הכל מסתבך...

חוש הומור וסיפורים אחרים / דיימון ראניון מאנגלית מולי מלצר

סיפורי ברודוויי הידועים של אשף הסיפור הקצר. מופעי הבידור, פרשיות האהבה, משחקי הקלפים, ההימורים במירוצי הסוסים הברחת המשקאות, חיסולי חשבונות בין גנגסטרים סידרת סיפורים מלאי הומור שתמיד מפתיעים בסופם הלא-צפוי. לאוהבי דיימון ראניון תרגום חדש של סיפוריו. ולמי שלא מכיר עדיין ורוצה להנות, הנה הזדמנות

עמק הפלאות / אמי טאן

"מאבק הישרדות של נשים עוצמתיות כנגד כל פגעי הגורל, משורטט בידי סופרת-אמנית המפליאה לעורר רגשות מרעם ולהוליך את דמויותיה בדרך נועזה בעקבות לבן." (ניו-יורק טייס)
 "סאגה משפחתית לופתת לב, כתובה לתפארת!"
 מספריה של אמי טאן: חוג שמחת המזל, אשת אל המטבח, מאה החושים הנעלמים, בתו של מרפא העצמות.

טאנטרה של אהבה : אהבה וארוטיקה במזרח הרחוק / יגאל צור

יגאל צור (סופר ואיש מסעות) מוביל אותנו הפעם אל מכמני האהבה והארוטיקה, בכל צורה ובכל מקום שהם קיימים בו, שם במזרח הקסום; בתרבות, בדת, בפילוסופיה ובעיקר בחיים. הספר הוא: "חוויה שעובדת על כל החושים"

מגע ישיר / עדית פאנק, קובי נחשתן

ספר ייחודי הדן בשאלות בסיסיות בקיומו של האדם: בריאות וחולי; רגש ודרכי השפעתו על הגוף; איזון וחוסר איזון; שפת הגוף; צ'קרות ודרכים להבראה מתוך מודעות.

תזכורת על שעות פתיחת הספרייה:

יום א' - 10.00 – 14.00

ימים ב' ד' ה' - 8.00 – 14.00

יום ג' - 8.00 – 10.00 ו- 12.00 – 14.00

יום ו' - 8.00 - 12.00

אם הבן/ת - נכד/ה – נין/נה

חולים (חס וחלילה וחס)

או שמא שיעור חופשי בפעוטון או בגן, אפשר יש ביטול גשם,

או סתם מתחשק ליהנות מהם לבד,

הספרייה הוא אפשרות.

כ ו ל ס יתקבלו בשמחה

שבת שלום,

ברוריה

נטיעות 1951

מזכרונות אורי ניב

בחדש פברואר, ט"ו בשבט 1951, נזכר אורי ניב, הייתי בגן בתיה באשדות יעקב אחד מתוך שלושה גנים שהיו בישוב טרם הפילוג. נטיעות טו בשבט של אותה שנה התקיימו בכניסה לאשדות, ממערב לכביש הישן שחיבר אז את צמח לנהריים ומשם לבית שאן. בתמונה נראים: **אסתר ורדי (מימין למעלה) ומשמאלה בתיה הגננת**. והילדים: **דני ברזילי, מיכל לביא, אורי ניב, אלי עודד ז"ל, אורי סלומון, חגי נוימן, רותי לוי וחייה**.

- את הכביש הישן שירד מאשדות למנחמיה חצתה מסילת הברזל החיג'אזית מנהריים לצמח, וסמוך לה נטענו עצי אקליפטוס שברבות השנים הפכו לחורשה נאה, שם היו מניחים את הכוורות בקרבת הפרדס הישן. לפני שנים נעשה שינו בתוואי הכביש, והקטע הישן שירד ממנחמיה לתעלת האפס ועלה לכיוון אשדות התבטל. בעקבות שינו התוואי, הכניסה לאשדות התרחקה מעט מערבה וחורשת האקליפטוס היפה ששתלנו נגדעה.

- סיפור נוסף השייך לתקופה: תחנת האוטובוס הישנה בכניסה לאשדות נבנתה ב-1940 בידי סולל בונה, ואף ראיתי מסמך המאשר בניית חמש תחנות כאלה (ארכיטקטורת באוהאוס) במחיר 1000 לירות כל אחת, בכניסה לכל ישוב בעמק. עם שינוי תוואי הכביש נעלמו מן הנוף מרבית התחנות, פרט לתחנת אשדות, מכיוון שמיקומה לא הפריע לכביש.

- באזורים מרוחקים ובהם עמק הירדן, קמו באותם ימים חברות תחבורה פרטיות. החברה בעמק הירדן הוקמה על ידי הקיבוצים וקיימה תחבורה סדירה בין טבריה לתל אור ומקומות נוספים. כל בוקר בשש ורבע היה יוצא מאשדות אוטובוס לת"א בקו 831 ובשתיים היה יוצא חזרה לאשדות דרך עפולה, כפר תבור וצומת אלומות. הנהגים היו חברי קיבוצים וזו הסיבה מדוע לאשדות היתה מניה ב'אגד'. לאחר קום המדינה צרפה 'אגד' את כל החברות הפרטיות וניפקה להן מניה של 'אגד' שנרשמה על שם הקיבוצים. לאשדות היו מספר נהגים: **נחום שיפר, שמחה גולני וזוסייה פלדמן**. המניה ככל הנראה נפדתה ברבות הימים (שווה בדיקה).
- אריק פלדמן, בנו של זוסייה ואחיה של ענת שטינווג, נכנס בעקבות אביו להיות חבר 'אגד' ולימים הפך ליו"ר מזכירות 'אגד'.
- אבא של ליאורה ניב היה ממקימי חברת 'המקשר' הירושלמית שהתאחדה בהמשך עם 'אגד', ואחרי חתונתם של אורי וליאורה ב-69 הציע האב לאורי לקחת מניה של 'אגד' ולעבור לירושלים, אבל השניים העדיפו להשאר באשדות יעקב...

ערך: אבנר

קראים באירוח הכפרי שלנו

יונתן אלטר

לפני כשבועיים התארחו באירוח הכפרי שלנו 10 משפחות קראיות מהעיר אשדוד. והיו להם בקשות משונות כמו, בית כנסת נפרד מזה שלנו, אוכל קר בארוחת ערב שבת ועוד. מי הם הקראים? פתחנו גוגל ומצאנו: העדה הקראית היא עדה ייחודית בדת היהודית. להבדיל מהזרמים המרכזיים ביהדות, הקראים רואים את עצמם מחויבים אך ורק לדברי המקרא המפורשים. הם אינם מקבלים את פרשנות חז"ל או כל סמכות רבנית למקרא, ומתנגדים לתורה שבעל פה ולכל תוספת הנראית כמאוחרת לתנ"ך. הקראים אינם דוחים את הצורך בפירוש התורה, אך טוענים שהפירוש חייב להתבסס על התורה כפשוטה. מוצאם של רוב הקראים במדינת ישראל הוא בקראי מצריים ומוצא מיעוטם הוא בקראי עיראק, טורקיה, ורוסיה.

מספר הקראים בישראל מוערך בכ- 40,000 נפש (בעולם חיים עוד כ- 10,000 נפש) קהילות קראיות קיימות ברמלה (שני בתי כנסת ובה נמצא גם מבנה "מרכז היהדות הקראית העולמית), באשדוד (שני בתי כנסת), באופקים, בבאר שבע, בקריית גת בבת ים, ראשון לציון, בערד, בירושלים ובמושבים: מצליח, בית עזרא ורנן.

היכל שלמה, המרכז העולמי של היהדות הקראית, ברמלה

מי שגיבש את הקראים לפלג של היהדות היה ענן בן דוד, בן המאה השמינית. לפי המסורת הקראית, ענן בן דוד נולד בפרס בשנת 715 לספירה. הוא היה תלמיד חכם ממשפחת ראש הגולה בבבל. על פי שמו מאמינים הקראים ששורשי המשפחה מגיעים עד לדוד המלך. ענן היה בקיא גם בתורה שבכתב וגם בתורה שבעל־פה. לאחר שהתמנה לאב בין הדין הגדול ולראש הגולה, החל לטעון נגד התורה שבעל־פה ודגל בתורה שבכתב בלבד.

מנהגי הקראים מבוססים על פרשנות ישירה של המקרא. הם רואים בבית הכנסת את המקום בו מתייחד האדם עם בוראו, ולכן כל הנכנס לבית התפילה חייב להיות נקי וטהור בגופו ובלבושו. רצפת בתי הכנסת הקראיים מכוסה בשטיחים ועל הנכנסים למקום להשיל את נעליהם. הקראים אומרים שאין להיכנס לבית הכנסת בנעליים אשר דורכים בהן במקומות מזוהמים וטמאים.

הקראים **רואים בנשים שוות לגברים**, והם לא מברכים "ברוך שלא עשני אישה" ולא מקבלים את הפסוק "קול באישה ערווה". קראים רבים קוראים את **איסור ביעור אש בשבת** פשוטו כמשמעו – לא להדליק אש – ומכיוון שהחשמל שמשרת אותנו נוצר על ידי שריפת דלק / פחם / גז הם לא משתמשים בחשמל בשבת לכן בשבת הם אוכלים אוכל קר.

הקראים אינם משתמשים בתפילין מתוך פירוש שכל הפרשה העוסקת בנושא זה הינה מטאפורה, שהרי לא ניתן לשים את דברי האל על הנפש או לקשור אותם. המזוזה הקראית הינה דף (בד"כ קלף), לרוב ממוסגר, עליו כתובים עשרת הדברות (דבר ה' העילאי). בברית המילה הקראית יש כריתת הערלה, אך אין פריעה (באצבעות המוהל) ומציצה (של הדם בשפתיו), שאינן כתובות בתורה. הקראים קובעים שמוצאו של האדם נקבע לפי האב ולא לפי האם, משום שכך נהגו בתקופת המקרא, ולראיה הם מביאים את כל שושלות היוחסין בתנ"ך, שבהן מצוינים רק שמות אבותיו של האדם. הקראים רואים בחבישת כיפה מנהג שיש לכבדו אך אין הוא חובה בטענה שהתורה קדמה למנהגים. הקראים חובשים כיפה בבית הכנסת בלבד הקראים לא חוגגים את חג החנוכה ולא את פורים שאינם חגים בתורה והם משתמשים בלוח שנה אחר משלנו. היהדות הרבנית טוענת שהם בכלל לא יהודים.

עזרה במיצוי זכויות בבתי חולים

"יחידת סגולה - מוקד מידע ועזרה במיצוי זכויות לאזרחים ותיקים המגיעים לבתי חולים. מדובר, ביוזמה חדשה שהוקמה ע"י משרד לאזרחים ותיקים, בזמנו של השר אורי אורבך ז"ל. היוזמה פועלת במסגרת פרויקט נרחב במספר בתי חולים בארץ וביניהם גם בית חולים 'פדה פוריה'. 'פוריה' פתחה שירות זה מתוך הבנה כי אזרחים ותיקים רבים אינם מודעים לזכויותיהם או מתקשים לממשן. מטרת הפרוייקט הינה הנגשת מידע רלוונטי ועדכני לאזרחים הוותיקים ומשפחותיהם. היחידה עובדת בשיתוף עם מוקד המידע לאזרחים ותיקים * 1111 שנציגיו מטפלים במקצועיות בכל פניה המועברת אליהם) אפשר לפנות גם באופן עצמאי) פעילות זו נעשית על מנת לשמר איכות חיים ורצף טיפולי מבית החולים חזרה לקהילה - הביתה.

לשאלות/בירורים ניתן לפנות ליעל סגל בשן, עו"ס

משרד "יחידת סגולה" - 04-6652286 - YSBashan@poria.health.gov.il

זהירות!!! סכנה בכביש

את המהבהבים בצומת אשדות בואך כביש 90 התקינו בסוף השנה האזרחית. זה קרה 16 שנים מאוחר מדי עבור נחמה זקצר ז"ל. אבל למה ללכת רחוק? כאן אצלנו, בלב הקיבוץ, אורבת סכנה לאלה שחוצים את הכביש בקטע שבין מגרש החניה למבנה השרותים-הטכניים. אדם המבקש לחצות את הכביש על אופניו, רבים הסיכויים שלא יבחין ברכב המתקרב מכיוון 'לוג', משום שהשיחים בצד מסתירים לו את שדה הראיה שמאלה. כנ"ל לגבי נהג הרכב, שיבחין ברוכב או בהולך הרגל שניה אחת מאוחר מדי. בשעות הבוקר יש תנועה סואנת בקטע זה שהופכת אותו למסוכן במיוחד, מה גם שלאורך עשרות מטרים שבין מגדל הסילו ועד אחרי מוסך נהריים אין ולו תלולית אחת לרפואה, מה שמאיץ באופן טבעי את מהירות נסיעתם של כלי הרכב.

מה עושים? הפתרון הטבעי הוא לסמן במקום מעבר חציה; אפשרות שניה ליצור תלולית; אפשרות שלישית - להוריד את השיחים שמסתירים את שדה הראיה, ויש בוודאי אמצעים נוספים שאפשר לדון בהם. 'זה רק עניין של זמן עד שייהרג פה מישהו', אמר לי אדם שחנותו צופה אל מוקד הסכנה, ואחרי שחלילה זה יקרה, רק אז נבין. או שלא.

אבנרון

תמונות מסדר ט"ו בשבט תשע"ו צילום – עמוס גל

מי ומה

אברמיק חזן לא מפסיק להפתיע ברעיונותיו. רעיונות שלחלק נראים משונים, לאחרים מוזרים אבל לכל הדעות מקוריים ומעניינים להפליא, כפי שמדגימה גלריית הכובעים שבתמונה. חשיבתו המקורית של חזן היא סוד הקסם שלו, בעיני לפחות. איש מלא מרץ ותבונה שמלא כרימון באוצרות ידע ונותן דעתו בכל פרט של חיינו.

מי שצופה בימים אלה לעבר רמת סירין, יגלה שטורבינות הרוח מסתובבות בחלק מהזמן ומייצרות חשמל נקי וטבעי. רבים שואלים מדוע נעים מדחפי הטורבינה בקצב כל כך איטי, וההסבר לכך, כפי ששמעתי, הוא שאילו היו מסתובבים במהירות הטבעית, הרי שהיו יוצרים 'בומים' על קוליים בלתי נסבלים, ולכן מצוי בכל טורבינה מנגנון מכני שתפקידו להעלות את מהירות הסיבוב. בשלב זה המערכת בסירין נמצאת בשלבי הרצה ויש להניח שבקרוב מאד היא תהפוך למבצעת.

אחרי מנות הגשם הגדושות שקיבלנו בראשית ינואר, היו ציפיות שגם המערכת הנוכחית תמשיך את המגמה, אבל זה לא בדיוק התממש. טמפרטורות נמוכות קיבלנו, גשמים, בעיקר קלים, אבל סופה? רחוק מאד מזה. מערכות הגשם האחרונות הזכירו לה את ארועי חודש דצמבר השחור 2013, אז קפאו משאבות החום ונאלצנו להתקלח במים פושרים ביום הכי קר בשנה. אז הנה נגמלנו מההרגלים הרעים, והפכנו אדונים לעצמנו. שאלתי השבוע את יוסי בן פורת האם יש קונה לציוד המתכלה שעל גג המזגניה והוא הניד ראשו בשלילה.

מערכת הבחירות לראשות המועצה עולה שלב ואנו שומעים על חוגי בית המתקיימים במקומות שונים בעמק. עבור המועמדים זו הישורת האחרונה ויש להניח שבשבוע הקרוב נראה עוד ועוד ניסיונות שיכנוע לצד גימיקים. ראוי לציין שמערכת הבחירות מתנהלת עד כה בשקט יחסי ללא השמצות אישיות וללא מכות מתחת החגורה ולהפתעת רבים איש מבין ששת המועמדים לא פרש עד כה מהמרוץ. באשדות הופיעו שלושה מבין חמשת המועמדים, ועל פי מדד מליאות הכפים נראה שעידן גרינבאום נמצא במצב לא רע בכלל.

ואגב הבחירות: בשבת האחרונה טיפסתי עם אופניי למצפה נח. לא לשם התכוונתי להגיע, אבל הרוח שנשבה אילצה אותי לבחור קטע שבו אתחמם. בכניסה למתחם הבחנתי בערימות אשפה שרובצות שם ימים ארוכים. סימסתי לזיו הר-חול שאחראי על המקום מטעם אגודת המים וזה למרות מערכת הבחירות הבטיח שלמחרת הערימות יאספו כפי שאכן קרה.

בנהריים מחכים בכל שנה לארוע שיטפוני שיביא עימו את המוני בית ישראל. אבל לצערנו הסיכוי שזה יקרה הולך ופוחת; פעם אחת משום שכמות המשקעים אינה מספקת לכדי זרימות שיטפוניות, פעם שניה, משום שהסכרים במעלה הירמוך אוצרים כמות גדולה של מים (250 מלמ"ק) בשטח סוריה. ולמרות השפל העונתי הולכות ונשלמות העבודות לקראת פתיחת שביל הסכרים החדש והמרשים (ראה תמונה) שמחבר בין 'סכר העודפים' שעל תעלת האפס לסכר הירמוך. העבודות להחלפת הגשר נמצאות אף הן בהילוך גבוה ומקוים שעד סוף החורף הוא יפתח למעבר כלי רכב.

"תוצאות ההצבעה, בנושא "שיוך דירות בתקופת הביניים ריגשו אותי" כתב יונתן למחרת הצבעת התיקו. צוות שיוך דירות ומועצת הקהילה, חשבו שהבקשה של דרי הקומה השניה לא הגיונית וגם אין סיכוי שתעבור, אמר, והיו שאמרו שהרכושנות

תנצח, כי אף משפחה לא תוותר על הירושה שלה למען מישהו שגר בקומה השנייה. והנה מסתבר, שלפחות מחצית מהמצביעים, הסכימו לוותר למען דיירי הקומה השנייה.

בעיני, מציין יונתן, הקיבוץ התגלה ביופיו. האנושיות והחברות ניצחו את הרכושנות. מי ייתן ובהצבעה הבאה שוב יתגלה הקיבוץ בגדולת נפשו בהתחשבות בדיירי הקומה השנייה וידחו את הצעת "צוות שיוך דירות" ו"מועצת הקהילה" ויאפשרו לדיירי הקומה השנייה לרדת לדירה שתתפנה בקומת קרקע, מסיים יונתן.

אורי קרפ בסימן שבע. בזמן הקרוב יסיים אורי קרפ את תפקידו כמנהל ההשכרות, תפקיד אותו מילא בהצלחה ובמסירות רבה בשבע השנים האחרונות (לא יודע למה הוחלפתי...). האם זה תפקידו הציבורי האחרון של קרפ או שמא יפתיע ויקח על עצמו תפקיד ציבורי נוסף כמיטב במסורת? אין לדעת. רציתי לראיין את אורי לרגל סיום התפקיד אלא שהוא בחר מסיבותיו, שלא לעשות זאת בשלב הזה. פשוט בקרירה העשירה של אורי יגלה שהוא מילא שורה ארוכה של תפקידי מפתח בקיבוץ וגם מחוץ לקיבוץ כאשר בכולם מילא קדנציות של 7 שנים בדיוק. זה התחיל בניהול הרפת 7 שנים, משם עבר לתפקיד רכז בטחון במועצה, גם אותו מילא בהצלחה שבע שנים (אצל ולולה) אח"כ מנהל אירגוני של אגף החינוך במועצה - שתי קדנציות רצופות של 7 שנים כל אחת. בס"ה שרת אורי במועצה האזורית 21 שנים, באשדות 14 שנים ולא ספרנו שורת תפקידים 'זוטרה' יותר שמילא כמו מנהל גן הירק ורכז עבודה. איש אשכולות אמיתי.

פרוייקט משותף לוג - והחינוך חברתי - חברת לוג ביחד עם החינוך החברתי ובית ספר 'מול גלעד' יזמה השתתפותם של ילדים בגילאי 9-14 בתכנית עולמית **לבניית רובוט אוטונומי באמצעות לוג**. התחרות חושפת את הילדים לעולם של אתגרים הנדסיים, דמיון, ואפשרויות פעולה יצירתיות ומגוונות. את התכנית מלווים מדריכים שלנו באופן צמוד ומקצועי.

זו השנה השנייה שאנחנו פותחים את הפרוייקט המשותף עם חברת לוג. השנה צרפנו את בית ספר 'מול גלעד' לפרוייקט. בשיתוף מלא, כאשר יום בשבוע מתקיים מפגש במסגרת בית ספר ופעם בשבועיים מפגש בימי שישי בחדר האוכל שלנו.

השבוע התקיימה התחרות – ילדי 'מול גלעד' הגיעו למקום ה-13 המכובד מתוך 22 קבוצות מתחרות. זהו שיפור משמעותי מתוצאות התחרות בשנה שבעברה. כל הכבוד!

שבת פז

עלון 1474
עריכה ומי ומה – אבנר רון
צילום שער – עמוס גל
עימוד ועיצוב – אירית גל
שיכפול עלון מודפס – אתי רון

